

prava na rad, Sud je smatrao da je ovaj iznos upi-snine ograničavajući uslov za jednaku dostupnost obavljanja advokatske profesije i ocenio da osporene odredbe člana 2 Odluke nisu saglasne načelu vladavine prava u smislu pravne sigurnosti i prava na rad iz člana 60, st. 1 i 2 Ustava. S obzirom da Zakon o advokaturi ne pravi razliku između advokatskih pripravnika i advokatskih pripravnika volontera u zavisnosti od vremena staža provedenog kod advokata, odnosno da svi kandidati moraju da ispune iste uslove za upis, Ustavni sud je konstatovao da u istoj pravnoj situaciji prilikom upisa u imenik advokata i plaćanja troškova upisa postoji nejednakost postupanja prema kandidatima, te je utvrdio da se spornim članom 1 Odluke krši načelo zabrane diskriminacije iz člana 21 Ustava.

2.3.3. Ocena ustavnosti odredaba Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina. Ustavni sud je utvrdio da nesaglasnost sa Ustavom niza odredaba iz Zakona o nacionalnim savetima nacionalnih manjina koje se odnose na ovlašćenja nacionalnih saveta da osnivaju ustanove, udruženja fondacije i privredna društva, od-lučivanje u određenim oblastima i mogućnost pokretanja postupka pred Ustavnim sudom, mogućnost predlaganja članova upravnih odbora u obrazovno-vaspitnim ustanovama, mogućnost prenošenja osnivačkih prava na nacionalne savete nad javnim preduzećima i ustanovama u oblasti javnog informisanja, da podnose predloge, inicijative i mišljenja o pitanjima iz nadležnosti Narodne skupštine, ovlašćenje da sarađuju sa državnim organima drugih država, kao i odredbe kojima je bila predviđena obaveza da organi autonomne pokrajine i lokalne samouprave razmotre predloge, inicijative i mišljenja nacionalnih saveta i da traže njihova mišljenja u postupku donošenja opštih akata u nekim oblastima.

3. Delotvornost pravnih lekova za zaštitu ljudskih prava u pravnom sistemu Srbije.

3.1. Opšte.

Član 2, st. 3 PGP i član 13 Evropske konvencije ali takođe i odredbe nekih drugih međunarodnih ugovora nameću obavezu državi da obezbedi pravne lekove.

Delotvornost pravnih lekova ceni se u zavisnosti od okolnosti svakog pojedinačnog slučaja. Teorijski, bilo koja procesna radnja propisana zakonom koja može dovesti do ostvarenja određenog prava ili pružanja zadovoljenja za kršenje tog prava mogla bi se smatrati pravnim lekom. Takve procesne radnje mogu biti preduzete u parničnom, vanparničnom, prekršajnom, krivičnom, upravnom, stečajnom postupku i postupcima za zaštitu ustavnosti.

Ustav Srbije u članu 22 utvrđuje pravo na sudsku zaštitu i pravo na uklanjanje posledica koje povredom prava nastaju, kao i pravo obraćanja međunarodnim telima za zaštitu ljudskih prava. Prema međunarodnim standardima država se obavezuje da za povrede ljudskih prava pored delotvornog pravnog leka predvidi i pravo na obeštećenje ili neke specifične pravne lekove. Ustav predviđa pravo na rehabilitaciju i naknadu štete za lica koja su bez osnova ili nezakonito lišena slobode, pritvorena ili osuđena za kažnjivo delo ili su pretrpela materijalnu ili nematerijalnu štetu nezakonitim ili nepravilnim radom državnih organa (čl. 35), a takođe garantuje i pravo na žalbu ili drugo pravno sredstvo protiv odluka kojima se odlučuje o njegovom pravu (čl. 36).

3.2. Redovni i vanredni pravni lekovi u pravnom sistemu Srbije.

Zakon o parničnom postupku (ZPP) garantuje pravo na žalbu na bilo koju odluku prvostepenog parničnog suda (čl. 367 ZPP u odnosu na žalbe na presude i čl. 399 u odnosu na žalbe protiv rešenja). Žalba na presudu mora se izjaviti u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude, osim